

1005

1856. Συνθήκη Παρισίων, ἐξ ἄρθρων 34, τῆς 30 Ἰουνίου, ἥς τὸ ἄρθρ. 9 ἐπικυροῖ τὸ ἀνωτέρω χάττι-χουμαγιούν, ἐν 436, III, σ. 70-79.

1006

1859. Προκήρυξις, 25 Μαΐου, Διοικητοῦ Κρήτης Μουσίρη Χουσνῆ πασᾶ,
περὶ ποινικῶν διατάξεων, ἐν 359, σ. 136-137.

1007

1859. Νόμος ΞΕ' τῆς 3 Ἰουλίου, τῆς Πολιτείας Σάμου, περὶ συστάσεως προικός,
ἐν 325, σ. 107-108.

«1. Πάντες οἱ πρὸς σύστασιν προικὸς συμφωνοῦντες ἢ ὑποσχόμενοι, εἰσὶν ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν συμφωνηθέντων ἢ ὑποσχεθέντων ἀντικειμένων.

2. Ἡ σύστασις τῆς προικὸς διὰ τὰ εἶναι ἰσχυρὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀπαιτεῖται τὰ γίνηται ἐγγράφως, εἴτε ἐνώπιον συμβολαιογράφου, διὰ τακτικοῦ συμβολαίου, κατὰ τύπους συντεταγμένου, εἴτε καὶ δι' ἀπλῆς μόνης σημειώσεως, προσηκόντως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προικοδοτοῦ, ἢ τῶν προικοδοτῶν ἐν καιρῷ τοῦ γάμου καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Ἐντὸς δὲ 15 ἡμερῶν τὰ συντάττεται τακτικὸν προικοσύμφωνον.

3. Ἡ προῖξ δύνатаι τὰ συσταθῆ ἀπὸ μέρους μὲν τῶν γονέων καὶ μετὰ τὸν γάμον, ἀπὸ μέρους δὲ τῆς μελλονύμφου, ἐὰν αὕτη ἔχῃ ἰδίαν περιουσίαν, μόνον πρὸ τοῦ γάμου, οὐχὶ δὲ μετὰ ταῦτα, ὅτε δὲν ἐπιτρέπεται τὰ συσταθῆ, οὔτε τὰ ἀυξηθῆ προῖξ ἀπὸ μέρους αὐτῆς.

4. Ἐὰν πατήρ καὶ μήτηρ συστήσωσιν ἐκ συμφώνου προῖκα, χωρὶς τὰ κάμωσι διάκρισιν τοῦ μέρους, ὅπερ προσφέρει ἕκαστος, αὕτη ἐννοεῖται ὡς συσταθεῖσα ἐξ ἴσων μερῶν. Ἐὰν ἡ προῖξ συνεστήθῃ ὑπὸ μόνον τοῦ πατρὸς, ἐξ ὑπαρχόντων πατρικῶν καὶ μητρικῶν, ἡ μήτηρ, καίτοι παροῦσα εἰς τὴν συμφωνίαν, οὐδόλως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολήν, καὶ ἡ προῖξ θέλει μένει ὁλοσχερῶς εἰς βάρος τοῦ πατρὸς.

5. Ἄν καὶ ἡ προικισθεῖσα θυγάτηρ ὑπὸ τῶν γονέων τῆς κέκτηται ἰδιά τῆς ὑπάρχοντα, ἅτινα νέμονται οὗτοι, ἡ προῖξ ὁμως λαμβάνεται ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τῶν συνιστώντων τὴν προῖκα, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία».

1008

1860. Βεράτιον πΚ. Ἰωακεῖμ Β',
ἐν 261, Γ', σ. 2739-2749, ἐν 260, σ. 24-33 καὶ ἐν 12, σ. 47-58.

1009

1861. Ἐγκύκλιος Μ. Βεζύρη, σχετικὴ πρὸς τὴν κληρονομικὴν διαδοχὴν
τῶν χριστιανῶν,
ἐν 460, τ. 1, σ. 283. Πρβλ. 406, σ. 152, σημ.

